

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 kwietnia 2022 r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący	SSA Marcin Ciepela
Sędziowie	SA Wojciech Kopczyński SA Grzegorz Wątroba (spr.)
Protokolant	Agnieszka Bargieł

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Jaworznie Małgorzaty Stach-Mizdry

po rozpoznaniu w dniu 31 marca 2022 r. sprawy

1. **M. W.**, s. A. i I., ur. (...) w K.

oskarżonego o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. i inne

2. **A. W.**, c. E. i B., ur. (...) w B.

oskarżonej o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. i inne

3. **P. Ż. (Ż.)**, s. J. i D., ur. (...) w S.

oskarżonego o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. i inne

na skutek apelacji prokuratora i pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego

od wyroku Sądu Okręgowego w Katowicach z dnia 25 lutego 2019 r. , sygn. akt XXI K 1/18

uchyla zaskarżony wyrok w punkcie 1, w części dotyczącej uniewinnienia oskarżonych A. W., M. W. i P. Ż. od popełnienia czynu z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. oraz w punkcie 2 dotyczącym kosztów związanych z ustanowieniem obrońcy z wyboru i w tym zakresie sprawę przekazuje do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Katowicach,

SSA Grzegorz Wątroba SSA Marcin Ciepela SSA Wojciech Kopczyński

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II AKa 388/21

Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	2	
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Okręgowego w Katowicach z dnia 25 lutego 2019r. sygn. XXI K 1/18

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego
oskarżyciel posiłkowy
oskarżyciel prywatny
obrońca
oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego
inny

1.3. Granice zaskarżenia

1.1.1. Kierunek i zakres zaskarżenia		
# na korzyść	# w całości	
# na niekorzyść		
# w części	#	co do winy

#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
1.1.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	

#	brak zarzutów	
---	---------------	--

1.4. **Wnioski**

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. **Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy**

1.5. **Ustalenie faktów**

1.1.3. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.				
1.1.4. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				

1.6. **Ocena dowodów**

1.1.5. Dowody będące podstawą ustalenia faktów	
---	--

Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu

1.1.6. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
3.1.	Zarzut obraży prawa materialnego tj. art. 286 § 1 k.k. (pkt I apelacji pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego)	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
Nie zasługiwał na uwzględnienie podniesiony w apelacji zarzut pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego, sugerujący rzekomą obrazę przepisów prawa materialnego tj. art. 286 § 1 k.k. Odnosząc się do tego zarzutu apelacyjnego wskazać należy, iż obraza przepisów prawa materialnego (art. 438 pkt 1 k.p.k.) polega na błędnym		

<p>zastosowaniu lub niezastosowaniu przepisu prawa materialnego, gdy są to przepisy o charakterze stanowczym, tzn. nakazujące lub zakazujące stosowania przepisów prawa materialnego. Natomiast z treści uzasadnienia apelacji pełnomocnika wynika, że obrońca kwestionuje w istocie prawidłowość poczynionych ustaleń faktycznych, stawiając równocześnie zarzut błędu w ustaleniach faktycznych, który okazał się skuteczny.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>Wniosek o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Pomimo niezasadności podniesionego zarzutu, wniosek o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania okazał się skuteczny z powodu uwzględnienia zarzutów opisanych w sekcji 3.2 i 3.3.</p>		
<p>3.2.</p>	<p>Zarzut obraży prawa procesowego tj. art. 4 k.p.k., art. 7 k.p.k. i art. 410 k.p.k., art. 394 § 2 k.p.k. w zw. z art. 393 § 1 k.p.k. w zw. z art. 410 k.p.k.</p> <p>(pkt 1 apelacji prokuratora oraz pkt II apelacji pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego)</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		

Jako zasadne ocenić należy zarzuty, które kwestionują sposób oceny materiału dowodowego i wywodzących się z niej ustaleń faktycznych. Apelujący zasadnie podnieśli, że dokonana przez Sąd I instancji ocena dowodów w zakresie czynu zarzucanego oskarżonym M. W., A. W. i P. Ż. w akcie oskarżenia jest jednostronna, niepełna, dowolna i przekracza granice określone w art. 7 k.p.k. Przy tej ocenie przede wszystkim w niedostatecznym stopniu został uwzględniony ciąg zdarzeń, zbieżność czasowa oraz całokształt okoliczności związanych nie tylko z podpisaniem, ale również z realizacją umowy na prace zleczone (...) sp. z o.o.

W pierwszej kolejności zatem należy dostrzec, że Sąd Okręgowy dał sobie narzucić retorykę oraz interpretację stanu faktycznego prezentowaną jako linię obrony, z pominięciem analizy całokształtu okoliczności sprawy, która oceniona kompleksowo, daje zdecydowanie odmienny ogląd sytuacji, niż ocena wyodrębnionych, pojedynczych działań oskarżonych, co do których Sąd I instancji poprzestał w istocie na momencie podpisywania umowy pomiędzy (...), a (...) sp. z o.o.

Sąd I instancji uniewinnił więc oskarżonych od popełnienia zarzucanego im przestępstwa z art. 286 § 1 k.k. i in. dokonując oceny okoliczności wskazanych subiektywnie przez oskarżonych.

Rzecz jednak w tym, że zdaniem Sądu Apelacyjnego w składzie orzekającym w niniejszej sprawie, czynności związane z zawarciem, a następnie realizacją umowy po stronie Wykonawcy powodowały,

iż oskarżyciel posiłkowy nie miał pełnej wiedzy ani o kondycji finansowej spółki(...), ani o innych okolicznościach, które niewątpliwie wpłynęłyby na decyzję pokrzywdzonego, co do dalszego wykonywania zleconych prac, a tym samym niekorzystnego rozporządzenia mieniem.

Stąd też, przy uwzględnieniu całokształtu zebranego w sprawie materiału dowodowego, ocena dowodów dokonana przez Sąd I instancji narusza reguły określone w art. 7 k.p.k. Sąd Apelacyjny nie kwestionuje bowiem faktu, że (...) wcześniej wywiązała się z umowy zawartej z (...), a także, iż sama popadła w tarapaty finansowe w związku z upadkiem firmy (...) S.A., ale całokształt okoliczności towarzyszących tym transakcjom, oceniony zgodnie z zasadami logiki i doświadczenia życiowego, nie pozwalał na tak stanowcze rozstrzygnięcie, jak uczynił to Sąd meriti, a konstatacja, prowadząca do uniewinnienia wszystkich oskarżonych od zarzucanego każdemu z nich czynu z art. 286 § 1 k.k. i n., nie znajdowała należytego oparcia w zgromadzonych dowodach.

Wobec stwierdzonych uchybień w ocenie dowodów, czego implikacją jest wadliwość ustaleń faktycznych, słusznie skarżący wskazali, że Sąd meriti nie dostrzegł w sposób należyty związku pomiędzy poszczególnymi działaniami oskarżonych oraz niekorzystnym rozporządzeniem mieniem przez pokrzywdzonego.

Wniosek

<p>Wniosek o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Uchybienia zasadom oceny dowodów, w tym logiki i doświadczenia, a także wywodząca się z nich wadliwość ustaleń faktycznych musiała skutkować uchyleniem zaskarżonego wyroku i przekazaniem sprawy do ponownego rozpoznania, z uwagi na treść art. 454 § 1 k.p.k.</p>		
<p>3.3.</p>	<p>Zarzut błędu w ustaleniach faktycznych. (pkt 2 tiret drugie apelacji prokuratora oraz pkt III apelacji pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego)</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Zasadne były zarzuty obu skarżących powiązane z obrazą przepisów proceduralnych, które w istocie zmierzały do zakwestionowania uniewinnienia wszystkich trojga oskarżonych. Wprawdzie skarżący w swej apelacji zarzucili zarówno obrazę przepisów postępowania, która miała mieć wpływ na treść wyroku, jak i błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za jego podstawę, to w gruncie rzeczy skarżący kwestionują prawidłowość poczynionych ustaleń, gdyż ich zdaniem naruszenie przepisów</p>		

prawa procesowego miało doprowadzić do błędności ustaleń faktycznych.

Słusznie, w ocenie Sądu Apelacyjnego, prokurator oraz pełnomocnik oskarżyciela posiłkowego podkreślili konieczność ustalenia stanu faktycznego w oparciu o całokształt zebranego w sprawie materiału dowodowego i wynikający z niego ciąg logicznych zdarzeń, które podważają stanowisko Sądu I instancji wyrażone w zaskarżonym wyroku, iż zachowanie oskarżonych nie wyczerpało znamion przestępstwa z art. 286 § 1 k.k. Naprowadzone przez skarżących okoliczności, przy uwzględnieniu kolejności i terminów poszczególnych czynności, sugerują bowiem, że oskarżeni umyślnie, z zamiarem bezpośrednim już po podpisaniu umowy z (...) sp. z o.o. powzięli informacje o okolicznościach, które nie pozwolą na wywiązanie się z ich strony z zawartej umowy, a mimo to zataili je przed pokrzywdzonym, który kontynuował prace budowlane znajdujące się wówczas jeszcze na początkowym stadium.

Sąd I instancji błędnie zbagatelizował przy tym okoliczność, że spółka (...) nie posiadała wówczas środków finansowych pozwalających na zapłatę za wykonane przez (...) sp. z o.o. prace.

W tej sytuacji na aprobatę zasługiwała argumentacja prokuratora oraz pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego wykazująca błąd w ustaleniach faktycznych, a potwierdzająca, że okoliczności związane z realizacją przedmiotowej umowy ocenione kompleksowo, we wzajemnym

powiązaniu ze sobą, świadczą o wyczerpaniu znamion ustawowych przestępstwa z art. 286 § 1 k.k. A to z kolei dawało podstawę do przypisania wszystkim trzem oskarżonym zarzucanego każdemu z nich aktem oskarżenia przestępstwa z art. 286 § 1 k.k. i in.	
Wniosek	
Wniosek o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania. A nadto wniosek pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego o zmianę zaskarżonego wyroku i skazanie oskarżonych za zarzucany im czyn.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.	
Zasadność zarzutu apelującego spowodowała konieczność uchylenia zaskarżonego wyroku. Zgodnie z treścią art. 454 § 1 k.p.k. Sąd odwoławczy nie może bowiem skazać oskarżonego, który został uniewinniony w pierwszej instancji lub co do którego w pierwszej instancji umorzono postępowanie.	

4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
4.1.	
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	

1.7. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
5.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy
Zwiążle o powodach utrzymania w mocy	
1.8. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
5.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany
Zwiążle o powodach zmiany	

1.9. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji	
1.1.7. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia	
5.3.1.1.1.	# art. 439 k.p.k.
Zwiążle o powodach uchylenia	
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości # art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiążle o powodach uchylenia	
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania # art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiążle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia	

5-3.1.4.1.	Uchylenie zaskarżonego wyroku uniewinniającego w części dotyczącej zarzucanego wszystkim oskarżonym czynu z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. wynika z oceny realiów przedmiotowej sprawy, która prowadzi do wniosku, że zachodzi konieczność rozważenia wydania wyroku skazującego, ściśle powiązana z potrzebą przeprowadzenia na nowo przewodu w całości.	# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
<p>Apelacje prokuratora i pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego były zasadne, więc uwzględnienie ich wniosków skutkować musiało, po myśli art. 454 § 1 k.p.k., uchyleniem zaskarżonego wyroku i przekazaniem sprawy do ponownego rozpoznania. Z treści art. 454 § 1 k.p.k., wynika bowiem reguła ne peius określająca potrzebę uchylenia zaskarżonego wyroku, gdy ocena realiów sprawy dokonana przez sąd odwoławczy doprowadzi do wniosku, że zachodzi konieczność rozważenia wydania wyroku skazującego, a do takiego rozstrzygnięcia, ze względu na zakaz określony w tym przepisie, sąd drugiej instancji nie jest uprawniony (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 25 września 2019 r. sygn. V KS 38/19).</p> <p>Jako zasadne ocenić należało te z zarzutów, które kwestionują sposób oceny materiału dowodowego i wywodzących się z niej ustaleń faktycznych.</p> <p>Sąd I instancji uniewinnił wszystkich oskarżonych tj. M. W.,</p>		

A. W. i P. Ż. od popełnienia zarzucanego każdemu z nich przestępstwa z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. wskazując, że mimo świadomości złej sytuacji finansowej (...), liczyli na jego realizację, przez co brak zamiaru oszukania pokrzywdzonego w chwili zawierania umowy z (...) sp. z o.o., skutkowało tym, iż nie można było zdaniem Sądu Okręgowego przyjąć, iż oskarżeni działaniem swym wyczerpali ustawowe znamiona przestępstwa z art. 286 § 1 k.k.

Sąd odwoławczy uznał jednak, że rację mieli apelujący podnosząc, że taka konstatacja, prowadząca do uniewinnienia wszystkich oskarżonych od zarzucanego im przestępstwa, nie znajdowała należytego oparcia w zgromadzonych dowodach i nie pozwalała tak stanowczo rozstrzygnąć o postawionym oskarżonym zarzucie. Rozstrzygnięcie uniewinniające zawarte w punkcie 1 zaskarżonego wyroku, w części dotyczącej przestępstwa z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k., budzi więc uzasadnione wątpliwości.

Aprobując w całości argumentację skarżących, Sąd odwoławczy zmuszony był uchylić zaskarżony wyrok Sądu I instancji i przekazać sprawę do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Katowicach.

Argumentacja, jaka została na te okoliczności przedstawiona w uzasadnieniu obu apelacji dotyczy bowiem kwestii, które nie zostały należycie dostrzeżone przez Sąd Okręgowy, a z uwagi na swoją racjonalność, a także oparcie jej na zasadach doświadczenia życiowego, jawi się

jako niemożliwa do zignorowania. Sąd podzielając wyrażone przez skarżących zastrzeżenia co do prawidłowości dokonanej oceny dowodów, a nadto stanowisko wyrażone przez Sąd Najwyższy w niniejszej sprawie, Sąd Apelacyjny wydał orzeczenie kasatoryjne, kierując sprawę do ponownego rozpoznania. Rozstrzygnięcie to oparto o przepis art. 437 § 2 k.p.k., mając na uwadze konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości, a także ujawnioną już w chwili obecnej podstawę do stwierdzenia odpowiedzialności oskarżonych.

Uchybienia zasadom oceny dowodów, w tym logiki, wiedzy i doświadczenia i wywodząca się z nich wadliwość ustaleń faktycznych, musiała skutkować uchyleniem zaskarżonego wyroku i przekazaniem sprawy do ponownego rozpoznania, z uwagi na treść art. 454 § 1 k.p.k.

Natomiast, na podstawie art. 436 k.p.k. Sąd Apelacyjny uznał, że przedwczesne i zbędne na obecnym etapie byłoby szczegółowe odnoszenie się do pozostałych sformułowanych przez skarżących argumentów i zarzutów, z uwagi na to, iż stwierdzony w toku postępowania odwoławczego opisany wyżej błąd w ustaleniach faktycznych i uchybienie art. 7 k.p.k., spowodowały konieczność uchylenia zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania, a jednocześnie był wystarczający w tej części do wydania orzeczenia o charakterze kasatoryjnym. Niemniej jednak przy ponownym rozpoznaniu sprawy Sąd meriti winien mieć w polu widzenia i rozważyć także pozostałe argumenty podniesione w obu apelacjach oraz pismach

<p>procesowych złożonych na etapie postępowania odwoławczego.</p>	
<p>1.1.8. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania</p>	
<p>Przedstawiony przez Sąd Apelacyjny punkt widzenia nie oznacza rzecz jasna, że Sąd a quo będzie zobligowany skazać M. W., A. W. i P. Ż. za popełnienie zarzucanego każdemu z nich przestępstwa, jednakże kompleksowa, a nie wybiórcza ocena zebranego w sprawie materiału dowodowego sprzeciwia się na chwilę obecną uniewinnieniu oskarżonych od popełnienia zarzucanego im aktem oskarżenia czynu z art. 286 § 1 k.k. popełnionego na szkodę (...) Sp. z o.o.</p> <p>Uchylenie zaskarżonego rozstrzygnięcia co do czynu, od którego każdy z oskarżonych został uniewinniony, wobec uwzględnienia zarzutów skutkujących koniecznością rzetelnej analizy całości materiału dowodowego we wzajemnym powiązaniu dowodów, stanowi okoliczność wskazaną treścią art. 437 § 2 k.p.k.</p> <p>Ponownie rozpoznając sprawę, Sąd Okręgowy dokona oceny materiału dowodowego zgodnie z normą art. 7 k.p.k., uwzględniając wyżej przedstawione uwagi, a w jej następstwie dokona prawidłowych ustaleń faktycznych i dopiero wówczas prawidłowej subsumpcji pod określony przepis ustawy lub też wyda innej treści orzeczenie merytoryczne.</p> <p>Przy ponownym rozpoznaniu sprawy Sąd I instancji ponowi</p>	

przewód sądowy w całości, przy czym w zakresie dowodów, które nie miały wpływu na wydane przez Sąd Apelacyjny rozstrzygnięcie, uprawniony będzie do skorzystania z możliwości wskazanych w art. 442 § 2 k.p.k. Rozważania, jakie przedstawiono wyżej na kanwie stwierdzonych uchybień przy procedowaniu przez Sąd I instancji, jak i podniesione przez skarżących, winny zostać wykorzystane przy badaniu kwestii istotnych z punktu widzenia stawianego każdemu z oskarżonych zarzutu, a więc dla ustalenia czy dopuścił się występku zarzucanego aktem oskarżenia.

Przedmiotem wnikliwej oceny Sądu I instancji stanie się w związku z tym, ustalenie rzeczywistego stanu faktycznego związanego z rzetelnym powiadomieniem pokrzywdzonego o okolicznościach, które miały wpływ na podjęcie decyzji o realizowaniu przez (...) sp. z o.o. zawartej umowy, a jednocześnie właściwa ocena zachowania oskarżonych już po podpisaniu umowy, przez pryzmat ewentualnego powstania po ich stronie w późniejszym czasie zamiaru wprowadzenia w błąd lub wyzyskania błędnego przeświadczenia pokrzywdzonego, co do okoliczności, które miały wpływ na decyzje pokrzywdzonego, co do kontynuowania realizacji prowadzonych robót, w sytuacji kłopotów finansowych (...) oraz powstania wątpliwości, co do objęcia (...) sp. z o.o. gwarancjami z art. 647¹ Kodeksu cywilnego.

Jednocześnie podkreślić należy, że zalecenia sądu odwoławczego nie ograniczają zasady swobodnej oceny dowodów przez sąd I instancji, w szczególności nie zawierają wskazań

co do oceny dowodów, gdyż byłoby to niedopuszczalne (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 2 lutego 2009 r. sygn. II KK 224/08; a także D. Świecki, Komentarz do art. 442 k.p.k., tezy 25-28 [w:] D. Świecki (red.), Kodeks postępowania karnego. Komentarz, tom II, wyd. II, WK 2015).		
1.10. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
6. Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności

7. PODPIS
SSA Grzegorz Wątroba SSA Marcin Ciepela SSA Wojciech Kopczyński

1.11. Granice zaskarżenia	
Kolejny numer załącznika	1
Podmiot wnoszący apelację	Prokurator
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Pkt 1 wyroku w części uniewinniającej wszystkich oskarżonych od popełnienia czynu z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		

#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
#	Uchylenie	# zmiana

1.12. Granice zaskarżenia	
Kolejny numer załącznika	2
Podmiot wnoszący apelację	<i>Pełnomocnik oskarżyciela posiłkowego</i>
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	<i>Pkt 1 wyroku w części uniewinniającej wszystkich oskarżonych od popełnienia czynu z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.</i>

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		

#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
#	Uchylenie	# zmiana